

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 21. Remittuntur ne & peccata post hanc uitam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LIBER IIII.

habeat, nisi ob vehementiorem contritionem in hac vita supplicio futuro solvatur. Denique & alii, qui etiam maturè pœnitentes, satisfactionem in hac vita non expleverint, in purgatorio quod reliquū est persolvent. Vnde & per eleemosynas, & amicorum orationes, pœnitentiæ eorum pondus est releuandum. *Psal. 50. Acto. 1.*

Nec morientibus pœnitentia imponenda est, sed indicanda duntaxat, quam peragant, si conualescant.

Neque vnquam morienti reconciliationē petenti, ea deneganda est, quam etiam si tunc petere non possit, & prius eam appetierit, sufficit.

Hinc & à publico crimine sacerdos simplex in casu mortis, episcopo absente, soluere potest: quod tamen aliàs, eo inconsulto, facere nō debet, sicut nec virgines consecrare.

Denique si moriens sacerdotem petat, nec habere possit, oblatio ipsius respuenda non est.

Caput 21.

Remittuntur ne & peccata

post hanc uitam?

Quædam peccata, venialia scilicet, etiam post hanc vitā quibusdam

1. Cor. 13.

*Aug. de
ciuit. Dei,
lib. 2. c. 26.*

LOCORVM COMMVNIVM
busdam remittuntur, his scilicet, qui
in hac vita, vt sibi remitterentur, me-
ruerunt: in gratia videlicet deceden-
tes, & in hac vita lignū, fœnum, aut
stipulam super fundamento fidei (se-
cundum Apostolum) ædificantes: hæc
temporalia plus iusto, citra tamen
auersionem à Deo, diligentes.

Nam hi, qui aurum & argentum,
aut lapides preciosos, scilicet charita-
tem Dei & proximi, ac pia opera, ædi-
ficant, etiam ab hoc igne erūt immu-
nes: intelligendo de perfectis in di-
cta dilectione.

Qui quidem ignis etsi transitori-
us sit, grauis tamen admodum est. In
præsenti enim exhibet misericordia:
in futuro verò iustitia exercebitur.

Debent autem in confessione om-
nia detegi, & singula mortalia, quo-
rum quis habet memoriā, prius, sci-
licet legitimè non confessorum: alia
autem in generali sufficit dicere, si-
cut & ipsa venialia, quæ & vtraq; per
confessionem generalem remittun-
tur. Cauendum est etiam confitenti,
vt sicut nullum mortale debet scien-
ter suppressere: sic nec confiteatur,
quod non fecit. Neque enim mentien-
dum est in confessione.

Sacerdos quoque omnino caueat,
ne con-

ne confi
prodat

Cont
prio suc
quam a
sensu, ab
men nec

Redem

R
rum ren
summa
modum

Est a
(secund
quod fit
tritio pe
rò id qu
tum tan
est res &
vò pecc

Que

u
V

LIBER IIII.

ne confitentium vlllo modo peccata
prodat.

Confiteri autem debet quisq; pro
prio suo sacerdoti, nec sacerdos quis
quam alienū, sine pastoris eius con-
sensu, absolueret potest. Excipitur ta-
men necessitatis articulus.

Caput 22.

Redeunt'ne semel remissa peccata?

R Edire dicuntur peccata semel *2. Pet. 2.*
remissa, si iterato committan-
tur: non quod irrita fiat pri-
um remissio, sed quod repetita, per
summam ingratitude mirum in
modum aggraentur.

Est autem in actione poenitentiae
(secundum quosdam) sacramentum
quod fit exterius: res vero ipsius, con-
tritio poenitentis. Secundū alios ve-
ro id quod fit exterius, est sacramen-
tum tantum: contritio vero interior
est res & sacramentum: remissio ve-
ro peccatorum, est res eius tantum.

Caput 23.

*Quem fructum habet extremae
unctionis sacramentum?*

V Nctio extrema sacramentum
est exeuntium de hac vita: & *Iac. ulti.*
fit oleo ab episcopo consecra-
to, nem.